

wilbe derfor lyde som en Ironi, dersom vi i en Lov indfatte en Bestemmelse om, at der kunde søges Hjælp hos fremmede Orlogsmænd, hvor vore ikke vare tilstede, og jeg vil ogsaa haabe, at vi ikke faae nogen Orlogsmænd paa mange Steder. Jeg har rigtignok seet i et Blad, at der skulde være Tale om, at et Skib skulde gaae til China, men jeg vilde ansee dette, jeg kunde næsten sigge for en Galleskab, at vi skulde gjøre en Bekostning i den Retning for at give en halv Snees Officerer Leilighed til at gjøre en Hystreise, som der aldeles ikke er nogen Anledning til. Der er jo engelske og franske, ikke at tale om andre, maaskee endogsaa preussiske Skibe, hvis Regjeringen holder meget af dem, som vore Skipperne kunne faae Anviisning paa.

Som jeg før tillod mig at bemærke, har det jo været Regjeringens Hensigt med dette Lovudkast at faae tilveiebragt en sammentrængt Lov, der skulde indeholde alle de Regler, som vare nødvendige for Skipperne og Skibsfolk, for at de kunde blive satte i Kundskab om deres Forhold til hinanden; derfor er dette Lovudkast blevet udarbejdet. Der staaer, som jeg ogsaa sagde før, at dette Lovudkast er udarbejdet af sagkundige Mænd, men disse Mænds Meddeeltighed i Loven har jeg kun fundet meget lidt Spor til. Jeg troer, at Loven udmærker sig ved Alt det, den mangler; jeg kunde give en heel Liste derover. Der findes et heelt Affnit angaaende Forhyring, men der staaer ikke et Ord om, hvorledes den skal finde Sted. Dertil vil man maaskee svare, at der er Love, der handle derom; men dersom Skipperen og Skibsfolkene skulde have alle de enkelte Love med sig, da blev det et heelt Bibliothek. Vi have f. Ex. om Forhyring 8 Love, der begynde med 1752 og ende med 1862 og altsaa sprede sig over et heelt Aarhundrede. Fremdeles er der om Mandskabets Forpligtelser og Rettigheder 5 forskjellige Love, om Documenterne 2 Love, om Consulerne een, og dernæst er der Love om Spinderrulleringen, om Søværningen, om Søretten i Kjøbenhavn og om Værnepligten. Det er alt-

sammen Love, der vedkomme Søfolk, og dem vil Regjeringen have skulde samles paa eet Sted, hvilket jeg ogsaa troer meget godt kan lade sig gjøre; men for at faae en saadan Lov, troer jeg, vi gjøre allerbedst i kun at vedtage de to Affnit af Loven, og derefter see at faae sagkundige Mænd til at behandle de andre Affnit, der ikke vilde blive faa, saa kunne vi faae en god Sølovbog. Som jeg før bemærkede, er der den Mangel ved nærværende Lov, at der ikke er bestemt, for hvem og hvorledes Forhyringscontracter skulde oprettes, ligesom der heller ikke staaer Noget om de Betingelser, der skulde fastsættes i Forhyringscontracterne; der maa dog være en Regel i saa Henseende, som maa ansees for gjældende, og som Dyrigheden kan holde sig til. Dernæst er der heller ikke talt et eneste Ord om, hvem der skal holde Control med, at Alt gaaer til paa rette Maade. Ifølge den engelske Sølovgivning er der oprettet en heel speciel Myndighed, som tager sig af disse Sager i det Hele, og desuden er der to Slags Undermyndigheder, som have med disse Sager at bestille. Det er nemlig for det Første bestemt, at Contracterne skulde udfærdiges i Nærværelse af visse Personer, ligesom det er Tilfældet hos os, og dernæst er det paalagt Toldbemyndningerne ikke at udeklare noget Skib, der ikke har opfyldt de fastsatte Betingelser i saa Henseende. Det kan ogsaa være godt, at en sliq Bestemmelse eksisterer hos os, thi vi vide jo, at vi Allesammen trænge til Control. Endvidere savner jeg i Loven en Bestemmelse om, at de forskjellige Parter, naar Rejsen er forbi, og der er skeet Afregning, kunne faae et fyldestgjørende Beviis for, at de hver paa sin Side have opfyldt, hvad der paalaa dem. Det vil især for Skipperen ofte være af Bigtighed at have et saadant Beviis, saa at han kan vide, at nu er denne Sag afgjort, og nu kan han tage fat paa en anden. Fremdeles er der ikke i Loven talt om, hvad det Mandskabet har ombord med Hensyn til Lufat; i Reglen bliver Mandskabet i vore Skibe godt behandlet i denne Retning, men